

Bir Mağrur Küffarım Belki

– Lütuf VELİ · 23 Haziran 2011

Önce sarsılırmış toprak sonra yarılr.
Bir tahassürü vaveyla toprağın yükü.
Sanmayın toprak ruhsuzdur,o da yorulur.
Mayemize katılmış su ,havadır çünkü.

İsyan boşa kar etmez aşıkı hayyama.
Meylim sana, belki de düşerdi eyyama.
Sanırdım aşk için,gördüm ki hepsi âmâ.
Şiiri hüzzamda kanıyor canan mülkü...

Deseler ki ,musallada sorulur cezben.
Gün gelir ki muhabbette durulur cezben.
Bir ihtilal eylülünde vurulur cezben.
Ben de o zaman, bir mağrur küffarım belki.

Toprağı resmettim gaybın yüreğidir o .
Keza evrenin bükülmez bileğidir o.
Mazinin ,atinin daim, dileğidir o.
Çürümüş bedenimde prangalar çünkü...